

ئەو نامەيەي بە درەنگەوہ بينرا

حەسەن ھەندريئي

كلاشينكۆفەكەي خستە ژيەر پالتۆكەي تا كەس نەبيينئ، بەر لەوہ فيشەكەكاني ژماردن، يەك، دوو ... دە ... سى دانەي تەواوہ، ھەمووشيان تانكېن، ئەوہ تەواوہ يەكجارە و تەواو، لەبەرخۆي وای گوت. خۆ دەبئ نامەيەك بۆ پەري جي بيئلم ... بنووسم، خيئرا لە وشەي جي بيئلم پەشيمان بووہوہ، وا دەكەم ھەر دەبئ ئەو يەكەم كەس بي بەوہ بزائئ، وەك چۆن يەكەم خەمپەويئمە . كە بيئري دەكەوتەوہ دەستي نەدەگرت نامەيەكەي بۆ بنووسئ .

لەناو ژووہكەدا كلاشينكۆف بەشان كەوتە پايچكە، سەرنجى گولە ئالووالاكاني مافووہكەي بەرپيئ دەدا، بەلام خەيالى لاي پەري بوو، لاي ئەو نامەيە بوو، كە برياربوو بۆي جي بيئئ ... بەئئ لە كۆتاييدا ھەر جي ھيشتنە .

«باشە بۆ سەريكي دايمك نەدەم، خۆ دەبئ پيش ئەم كارە ئەو بيئم، بۆ نا .» كلاشينكۆفەكەي خستە نيوقەدى نوئنەكان و لە مال دەرچوو . مالى دايمكى چەند ھەنگاويك لە مالى خويان دووہ . باوكى پيش ئەوہي كۆچى دوايي بكات، ئەم خانووەي لە نزيكى مالى خويان بۆ دوست كرد . ئەو پۆژەي خانووەكە تەواوبوو، باوكى چووہ سەربېرخانەي شارۆچكەكە گوئەكەيەكەي سەربېري و گۆشتەكەي لەسەر مائە دراوستيكان بەشيئوہ . زۆر دلى بەو خانووە خۆش بوو، چونكە بيئجان تازە پەري مارەبېريو، ھەردووكيان دەبوونە مامۆستاي شارەكە، ژيانكي خۆشيان دەبئ، ئەمە مرانى باوكى بوو، ھەرواش دەرچوو، بيئجان و پەري بوونە ھاوسەر .. دوو ھاوسەري گيانى بە گيانى، بەلام لەدواي پەيدا بوونى (شياي كچيان، مۆتەكەيەك بەرۆكى (بيئجان) بەرنەدەدا، ئەم بارە ناھەموارەشي لاي كەم كەس باس دەكرد، تەنانەت بۆ (پەري)ش بە تەواوي باسى نەدەكرد، تا بتوانئ ھاوكارى بكات . ئەوہي (پەري)شى

زیاتر چه‌واشه‌کردبوو، ئه‌و خه‌نده جوانانه‌ی بیجان بوون به‌پووی ئه‌ودا و ئه‌و قوول پامانه‌ی بوو له چاوه شه‌هینه‌کانیییه‌وه .

زوو ئه‌وه‌ی به‌په‌ری گوتبوو: تا ئیوه له بازارکردن دینه‌وه، منیش سه‌ردانیکی دایکم ده‌که‌م، به‌ده‌م قسه‌کردن و ماچکردنی (شیا)وه تا ده‌رگای ده‌ری پئ به‌پیی په‌ری پژیشت، هه‌تا په‌ری له سیله‌ی کۆلانه‌که ئاوابوو، له دواوه هه‌ر سه‌یری به‌ژنی ده‌کرد، خۆزگه‌ی ده‌خواست، ئاوپیک بداته‌وه، نه‌یدایه‌وه و ئاوابوو.

ديسان سه‌یری کلاشینکۆفه‌که‌ی کرده‌وه، له‌به‌رخۆیه‌وه گوتی، تۆ لێره بخه‌وه تا دیمه‌وه . به‌ره‌و مائی دایکی هه‌نگاری هه‌لێنان، ده‌یزانی چۆن به‌ ئاسانی ده‌رگاگان بکاته‌وه، گه‌یشه‌ ده‌رگای ژووره‌وه و به‌ هێواشی کردییه‌وه، بینی دایکی له‌دیار نه‌لبووومی وینه‌کان دانیشتوو و فرمیسک به‌ هه‌ردوولای چاوه‌کانیدا هاتوونه‌ته خوارئ، به‌لام هه‌ر که (بیجان)ی بینی به‌ لچکی سه‌رپۆشه‌که‌ی فرمیسکه‌کانی سه‌رین .

فه‌رمووی له بیجان کرد، کوپم بۆ وا به‌یئ ده‌نگی، ده‌جاریک هات و هاوار و فشه و سوعبه‌تیک بکه، ئه‌و هه‌موو بیده‌نگی و کپی و کپییه چیه له خۆت بارکردوو . زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پپ واتای بۆ دایکی کرد و به‌ ده‌نگیکی نزم گوتی: «ده‌میکه ده‌رگام کردووته‌وه و به‌ دیارته‌وه پاوه‌ستاوم، نه‌مويست له‌و خه‌یاله جوانانه‌ت بکه‌م، ده‌میکه سه‌رنجت له‌سه‌ر وینه‌یه‌ک هه‌ل نه‌گرتوو، ده‌توانم ببینم؟» دایکی نه‌لبووومه‌که‌ی بۆ وه‌رسوپاند و وینه‌ی خالی نیشان دا، پیاویک به‌ سمیل و پیشیکی په‌شی تیکنآلو، به‌ دوو چاوی گه‌ش سه‌رنجی ناو چاوی هه‌ر که‌سیک ده‌دات که سه‌یری ده‌کات . پیاویک هه‌ر له‌و ته‌مه‌نه‌ی ئیستای بیجان بوو، زۆریش له‌یه‌کده‌چوون، ئه‌م خاله‌ی له‌و ته‌مه‌نه پپ جوانییه له‌ زیندانی مووسل به‌هۆی خیانه‌تی ناپاکیک، که هاوشاریی خۆی بوو، سکالای لئ کردبوو و له‌ لایه‌ن پیاوانی پژییمیشه‌وه چاودیریان خستبووه‌سه‌ر و به‌ نامه‌یه‌که‌وه که له‌لایه‌ن سه‌رکرده‌یه‌کی سیاسی کورده‌وه له‌ شاخه‌وه بۆی هاتبوو، گیرا و ئه‌م به‌لگه‌یه به‌س بوو تا پپی له‌ سێداره‌ بدریت،

هه‌رچه‌نده له‌ نامه‌که‌ و نووسرابوو، بۆ هه‌فالی هێژا (بیجان)ی تیکۆشه‌ر، که خۆی ناوی حوسین بوو، به‌لام بۆیان ده‌رکه‌وت که ئه‌مه ناوی نه‌ینی پیکه‌ستنی ئه‌و بووه، بۆیه ئه‌م (بیجان)ه‌ش هه‌ر له‌ خۆشه‌ویستی خالی به‌و ناوه ناو نرا .

ئه‌م جاره دایکی سه‌رنجی (بیجان)ی دا و جوان لپی پوانی، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌نیوان وینه‌ی ناو نه‌لبووومه‌که‌ و بیجان یه‌ک که‌س ببینئ، هه‌ر وای هاته به‌رچاو و به‌ (بیجان)ی گوت: «کوپه‌که‌م تۆ پیک دانه‌یه‌کی له‌به‌رگیراوه‌ی ئه‌ویت، ئای خودایه‌ چه‌ند میه‌ره‌بانی، یه‌کیکت لئ ستاندين، به‌لام هاوتایه‌کیشت پئ به‌خشین . ئه‌گه‌ر بلیم ئه‌و زۆر له‌تۆش هێمنتر بوو، راسته . زۆری خۆش ده‌ویستم، نازانم هی ئه‌وه بوو تا قانه‌ی سئ برا بووم، یان ئه‌و خۆی وابوو، لایه‌نگری مافی ژنان بوو، بیروباوه‌په‌که‌ی وابوو، زیاتر له‌ خه‌می کۆمه‌لگه‌دابوو، تا مال و خیزان، به‌لام له‌نیو خیزاندا که‌س بۆی نه‌بوو، به‌ره‌له‌ستی من و دایکم بکات، له‌سه‌رمان هه‌لی ده‌دایئ، که ئه‌و نه‌ما به‌ته‌واوی پشتم شکا .»

«دایکم له‌ناو وینه‌کان به‌جئ هێشت، به‌لام وام لئ کرد، وینه‌ی منیشی تا ئه‌به‌د بکه‌وئته ناو زه‌ین، ئه‌وه‌نده‌م له‌لای ئه‌و خۆ شیرین کرد، ئیستا په‌شیمانم، ده‌لیم خۆزگه به‌و نه‌رمییه نه‌جوولابامه‌وه . تازه تپه‌پی ئه‌و له‌هۆی مایه‌وه و منیش به‌ره‌و مائی خۆمان، به‌ره‌و کلاشینکۆفه‌که .» ده‌ستیکی له‌ کلاشینکۆفه‌که‌دا گه‌رم داهاتبوو، له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتی، هێشتا ماوته ته‌واو گه‌رم دابیئ . ديسان نامه‌که‌ی به‌بیره‌اته‌وه بۆ په‌ری بنووسئ . ترینگه‌ی نامه‌یه‌ک له‌ مۆبایله‌که‌ی په‌ری هه‌ستا، دواي ماوه‌یه‌کی کورت ترینگه‌ی دووه‌میش هات، به‌لام له‌به‌ر جه‌نجالی و قه‌ره‌بالغی ناو بازار و گریه‌ی ناوبه‌ناوی (شیا)ش، ئه‌م ترینگانه هه‌چ کاردانه‌وه‌یه‌کیان دروست نه‌کرد، به‌ خۆی و ده‌سه‌که‌ی، که‌وتبوونه ناو جلوه‌رگی ژنان و ئه‌م جووره میکاپانه‌ی له‌ناو جامخانه‌کان دانرابوون . ده‌ستیان له‌ زۆریه‌یان دا، ده‌سه‌که‌ی هه‌ر دانه‌یه‌کی هه‌ل ده‌گرت، پاره‌که‌ی لای په‌ری ده‌درا، بۆیه

دشه‌کەى بە تەریقبونەوه دەستی بۆ شتەکان دەبرد، تا پەرى پێى زانى و پێى گوت، هەرچى هەلى دەگرى ديارى (بىجان)ە، پيش ئەوهى بىين پێى گوتم، هەرچى خوشم پێى جوان بى، دەبى بۆى بکرىت، جا دل له دل مەده و ديارى (بىجان) يش رەت ناکرىتەوه، ئەمەى بە زەردەخەنەوه بە دشه‌کەى گوت.

تا لە ناو قەرەبالغىيە کە هاتنە دەرى، خەرىک بوو، درەنگ دايت، بۆى دەستی برده ناو جانتاکەى تا مۇبايل دەريئى و تەله‌فۆنىک بۆ بىجان بکات، بەلام چى بىنى؟ خويندنەوهى نامە کە و بورانەوهى لەوى دەستبەجى بوون. ئەوهى تووشى سەرسوپمان هات، دشه‌کەى بوو! لە هىچ تى نەگەيشت، نەيزانى چى بکات! بە دەستىکى زەرفەکانى بە دەستەوه بوو، بە دەستەکەى تروش (شيا)ى لە باوش بوو، نەيزانى بۆ وا لە پەرى وای بەسەر هات.

شتەکان و (شيا)ى دانان و بۆ پەرى نووشتاىهوه تا هەلگىرتەوه، ئەو رېپوارانەى بەويدا دەهاتن و دەچوون، هاوکارىيان کرد، پەرى هۆشى هاتەوه بەر، دەستی بە قيژە ليدان کرد، وای بىجان نەکەيت، ئەوهم لەگەل نەکەيت، خوشکەکەى تىگەيشت، بىجان شتىکى بەسەر هاتوو و لى پەرسى، چى بووه پيم بلئى دلەم تەقى؟ بىجان... بىجان. پەرى وای گوت. دشه‌کەى گوتى: بىجان چىيەتى؟ پەرى مۇبايله‌کەى نيشانى دشه‌کەى داو ئەویش هەر لەوى کەوتە گريان و نالين و لەخۆدان، بەم حالە بە هەلەداوان خۆيان گەياندە گەراچە کە و بەرەو مال بوونەوه، بەلام تا گەيشتنەوه مال، پەرى هەر نزای دەکرد، خودايە پەشيمان بوويتەوه، لە زيان هىچم ناويت تەنيا ئەم نزايەم گىرابى، بەلام نا ئەوه نىيە تەله‌فۆنەکەم وەلام ناداتەوه. تازە کار لە کار ترازاو، ويستی تەله‌فۆنىک بۆ خەسوى بکات، بەلام نا، پەشيمان بووهوه، ئەگەر نەيزانىوه با هەر نەزانى، هەرچەند درەنگتر هەوالە کە بزانى باشتەر.

***

پەرى گەردنم نازادکە، خوا حافىز، ناگات لە شيا بيت، شتى جوان بکرن. ئەمە نامەى يەکەم بوو کە لە کاترەمىر سى و بيست خولەک نووسىبووى و بەرپى کرد. ماوه يەکە هەست دەکەم، يەکىک چاوديرىم دەکات، بۆ هەر لايەک دەچم وازم لى ناهيئى، ناويرم پۆستىک لە فيس بووک بکەم، چاوديرىم دەکات، ئەو کە لە من دانوساوه، بە هىچ جۆرىک وازم لى ناهيئى، ئەى جوانترين و نازدارترين ژنى دنيا، ماوه يەکە ئەوهم لە تۆ شاردوووتەوه، ئەوهى دەیکەم بۆ ئەوه يە، ئەوه بپارىزم، بەلکىو بە مردنى من کۆتايى بەو راوه‌دووانە بيت. ناخۆشترين شت بۆ من ئەوه بووه، لە نىوان ئەو هەموو خۆشەويستىيەى هەمە بۆ تۆ و شاردنەوهى ئەو نەيئىيە بتوانم پارسەنگ پابگرم، بەلام چىتر ناتوانم بەرگەى ئەو نازارە بگرم، چىتر ئەو پارسەنگەم بۆ پاناگىرئى، ئەوه مۆتەکە يە بەرۆکم بەرنادات، بۆى ئەمىرۆ بپيارم دا خۆم ب... کو... ژم، دەستم ناگرئى ئەم وشە يەت بۆ بنووسم، بەلام دواجار ئەم راستىيە بە چاوه‌کانى خۆت دەبىنى.

پيش ئىستا سەرىکى داىكىشم دا، ئەويشم لە نىو بارىک خەمدا بىنى، ئەمىرۆ لە هەموو رۆژىک زياتر هەستم بەوه کرد، کە داىکم چەند منى خۆش دەوى، ئاخىر، بۆنى براکە بىم پيوه دەکات، ئەو نەماوه، من تاکە يادگارىي جىماوم بۆى، ئاى ئەگەر دەزانيت، قاچەکانم چەند قورس بوون، کە ئەو يم جى هيشت، هەرچەندى دەمکرد هەنگاوه‌کانم پى نەدەنران، بەلام لە بەرئەوهى ئامانجىکم هەبوو، هەر دەبووا، بەسەر خۆمدا زال بىم، نەهتلم سۆز بەسەرمدا زال بى، هەر ئەوهم کرد، ناگات لە شيا بى، تۆ باشترين و ميهره‌بانترين داىكى، هەرگىز وانەکەى بىنازى پيوه ديارى. پيم خۆشە بى، کە خوشکەکەم بە کرپنى ديارى دلخۆش کەيت، دوا پستم ئەوه يە، بۆ تۆلەکردنەوه بەدواى کەسدا مەگەرپىن، ئەگىنا ئاسوودە نابم، خۆشەويستت بىجان، ئەمەش دووهم نامە بوو دوو خولەک دواى نامەى يەکەم بۆ پەرى بەرپى کردبوو.